

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. III. Fatetur se Filium Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

Inno-
centes
passim
affli-
guntur.

Sap. 5. 1.

blateronibus impetitur convitiis? Ut nulla jam
instruantur convivium, ubi non jacentur convitia,
quoties qui est integer vitæ, à servis peccati la-
ceratur contumeliis? Quanam est in epulo men-
sa, ubi non obscuratur alterius fama; quasi hæc
una esset convivis fames, alios infamare. Et hæc
dum helleantur, dum pergræcantur, non quasi
Græcâ fide, sed sincerè prolata, avidissimis perci-
piuntur auribus, & excipiuntur plausibus. Sed ex-
pecta modicum, quisquis es innocens: expecta
donec sederit Filius hominis à dextris DEI: ex-
pecta donec Angelico spiritu tota trepidante re-
rum universitate, horrendum insonet illa sepul-
chralis buccina: *Surgite mortui, & venite ad judi-
cium.* Surgite vos, qui fuistis hic velut opprobrium
hominum, & abjectio plebis; imò omnium per-
ipsema: surgite, qui ut rei jacuistis sub iniquorum
pedibus; surgite, quia jam stabitis *magna constantia
adversus eos, qui vos angustiaverunt.* Surgite mortui,
vos inquam perfidi Judices, innocentium carni-
fices, & venite ad iudicium: stete nunc iudicandi
ab iis, quos iudicâstis, & condemnâstis. O qualis
hic erit rerum omnium conversio, dum qui stat
in concilio reus, sedebit in solio Iudex: qui hic
filet, rugiet ut leo: qui hic ligatus accusatur, liga-
tis manibus & pedibus mittet noxios illos Judi-
ces in tenebras exteriores. Expectans expectabo
te Domine, donec Iudex vivorum & mortuorum
federis à dextris virtutis DEI. Interiù sedebo in
novissimo loco, jacebo hic tanquam mortuus à
corde, donec audiatur illa tuba: *Surgite mortui.*

§. III.

Fatetur se Filium DEI.

Spectavimus stantē inter servos peccati, Liber-
tatem: inter reos, Innocentiam; inter filios te-
nebra-

nebrarum, Lucem mundi: inter lupos rapaces, Agnum DEI, hoc est, inter Judæos, JESUM. Sed quam hic innocens Agnus parum timuerit illos pingues Tauros, nunc audite. Petierant Judæi: *Tu ergo es Filius DEI? Qui ait: Vos dicitis, quia ego sum.*

Ecce hic quàm diversas personas Christus nunc assumat, nunc deponat; pro causa sua, quàm humilis, pro causa Patris quam fortis. Pro causa sua non aperit os suum, sed tacet, pro causa Patris loquendo, nihil non audet. Unde cum plurimis eum accusantibus, pertinaciter sileret, exurgens Princeps Sacerdotum cum stomacho, dixit; *Nil dicis ad ea, quæ isti adversum te testificantur? Iesus autem tacebat.* Matt. 26. 62.

Nunquam causa innocentis disertius defenditur, quam dum innocens pro se nihil loquitur. Silentium est innocentiae testimonium. Postquàm verò non sua amplius, sed veritatis causa agebatur, ad ipsum adstantium terrorem locutus est: *Ex hoc autem erit filius hominis sedens à dextris virtutis DEI.* Ecce quàm ille, qui semper est unus, hic pro causæ varietate fuit varius. Prius taciturnus, ne nutu quidem à se crimina illa, quorum insimulabatur, lubuit refellere: at nunc plus dicit quam ab eo quærebatur. Prius adeò se infra homines abjiciebat, ut se pro reo magni criminis haberi non renueret; nunc ita se supra homines extollit, ut velit non modo Filius Dei agnosci, sed etiam rerum omnium Moderator, ac Judex astimari. Nimirum alia gerenda est persona in causa nostra, alia in causa Dei. In nostra, fas est nobis silere, & negligere, & patientia sua se involvere; & plerumque eò innocentiores habemur, quo sumus in nostra innocentia tuenda segniores: at in Dei causa, quia magna, magnis oportet assurgere

Dei
causa
fortiter
defen-
denda.

gere ausibus; magnos concipere spiritus, magna uti confidentia. Audaces bona causa iuvat. Tunc oportet in sermone exhibere constantiam, qua confitemur: in quaestione fiduciam, qua congre- dimur: in morte perseverantiam, qua corona- mur. O nostram in Dei causa, & pro Dei gloria meticulosam pusillanimitatem! qui in congressi- bus tam rarò, tam difficilè, tam invitè adducimur, ut de Deo, rebusque ad Deum spectantibus lo- quamur; ut vel pia monita, vel bona consilia, vel salutaria præcepta aliis suggeramus. Nimirum nunc mihi, nunc alteri non libet hæc audire: nunc pudet, nunc piget, tunc tædet, ita rarissimè pla- cet: timetur nunc offensio, nunc irrisio, ut in pu- blicis cœtibus Dei, ac divinorum, dum sermoci- namur immemores, nihil impensius agimus, & satagimus quam placere pessimis. Sed quando- quidem ausi sunt, qui te, ô Christe! quærebant ad mortem Judæi, in suo Concilio interrogare: *Tu es Filius Dei?* Et nos, qui te quærimus ad vitam in hoc templo, hoc est, in domo tua (Domus enim tua, domus orationis est) oramus, ut tua venia liceat nobis interrogare: *Tu, qui ibi latitas sub fi- guris panis, qui stas post parietem, qui respicis per cancellos, qui exponeris nobis adorandus in ara; Tu es ergo Filius Dei? Vos dixistis, quia ego sum.*

10. 1. 20. *Quid adhuc desideramus testimonium? ipsi enim audivi- mus de ore eius. Confessus est, quia ego sum Christus.*

O Fides! ô Spes! ô Caritas! huc huc accurrite;

Matt. 26 *Vos quæritis Jesum Nazarenum? ipse est, tenere eum. Ipse enim audivimus de ore eius.* O Fides! exere

48. hic omnes vires. O Spes! quantum potes, tantum aude. O Caritas! dilatare, & dilata corda nostra.

Matt. 15. *O Fides, ne dubita, crede, & sic crede, ut is, cui credis, dicat animæ credenti: Magna est fides tua,*

28. ut

ut illa aliquando audiat: *Fides tua te salvam fecit.* Marc. 5.
 O spes! sic anchoram firma & te confirma, ut ex- 34.
 clames cum Jobo: *Etiamsi occiderit me, in ipso spera-* Job. 13.
bo: ut aliquando audias ab eo, in quo sperasti: 15.
Quoniam in me speravit, liberabo eum. O Charitas! sic Ps. 90. 14
 animam accende, ut dicat eodem, quo magnus Rom. 8.
 Apostolus, spiritu: *Quis non separabit à charitate* 35.
Christi? ut audiat à dilecto: Remittuntur ei peccata Luc. 7.
multa: quoniam dilexit multum. Tu interrogatus an 47.
 sis Filius Dei? Testimonium de te ipso perhibes,
 & scimus, quia verum est testimonium tuum, di-
 cens: *Ego sum.* At quid de me dicam: scimus, quia Rom. 5.
per unum hominem peccatum in hunc mundum intra- 12.
vit, & per peccatum mors. Quis est ille, qui sic pec- 2. Reg.
 cavit? *Ego sum qui peccavi;* sed tamen spero, quia tu 24. 17.
 peccatores recipis. Recipe me, *ego sum qui peccavi;*
 sed tamen confido, quia tu non venisti vocare
 justos, sed peccatores: voca me. *Ego sum qui peccavi*
 sed tamen non timeo, quia tu es qui peccata re-
 mittis: remitte. *Ego sum qui peccavi.* Tu venisti in 1. Tim. 1.
hunc mundum peccatores salvos facere: salva me. Es 15.
 enim Jesus, id est, Salvator, quia dixisti: *Ego sum.*

§. IV.

Ducitur vincetus ad Pilatum.

Hodie comitabimur Christum ductum à sa-
 cro tribunali ad profanum, à Concilio Ju-
 dæorum ad forum Romanum, à domo Caiphæ ad
 Prætorium Pilati, de quo ita Evāgelistæ: *Et sur-* Luc. 23. 1.
gens omnis multitudo eorum, summi sacerdotes cum
Senioribus & Scribis & universo concilio, adduxerunt
eum, & tradiderunt Pontio Pilato Præsidi.

Hoc scilicet unum deerat, ut quæ ab injustitiæ
 ministris fuerat accusata justitia, quæ à viris mor-
 tis fuerat condēnata Innocentia, jam à servis pec-
 cati